

Liturgisk fornyelse

Liturgisk fornyelse var ét af de emner, der var på programmet under det andet Vatikankoncil. Der blev arbejdet seriøst med emnet og konkluderet i konstitutionen om liturgien, men den ønskede liturgifornyelse er i det store og hele løbet ud i sandet. Det ses f.eks. tydeligt, når man kikker på de nyeste katolske kirkebyggerier i Danmark. Man har bygget uden nytænkning, uden påvirkning af dét, koncilet egentlig ville.

Hvad er så det nye/gamle, som det sidste koncil m. h. t. messens liturgi har genopdaget og nybetonet? Det er kort sagt, at hele messen er realpræsens!!! At Jesus Kristus, i kraft af Helligånden, reelt er til stede fra messens begyndelse til dens slutning, - altså ikke først efter forvandlingen. At Jesus er konkret tilstede:

1. - i menighedens fællesskab/forsamling: "Hvor to eller tre er forsamlede i mit navn, der ér jeg tilstede midt iblandt dem", siger Jesus. (Matt. 18,20). Kan vi virkelig manifestere os som et fejrende fællesskab, når vi i kirkerummet bliver placeret, som om det drejede sig om buskørsel eller teaterbesøg?

2. - i ordet som forkyndes: "Mit ord, som udgår fra min mund, vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde", siger Gud hos profeten Esajas (55,11). Jesus er tilstede i ordet, som forkyndes! Ordets tjeneste og bordets tjeneste er to ligeværdige poler i liturgien. Bringes dette til udtryk, når altret placeres centralt, mens amboen ('Guds mund'), der nogle steder udgøres af et avanceret nodedativ, placeres ude til siden?? Og lektor, der lægger mund til Guds forkyndelse af sit Ord, står med ryggen til de gejstlige og de øvrige personer (koncelebranter, ministranter m. m.) som opholder sig i koret, - som om de ikke behøver at konfronteres med forkyndelsen??

3. - i det eukaristiske offer og måltid på alterbordet: "Velsignelsens bæger, som vi velsigner, er det ikke fællesskab med Kristi blod? brødet, som vi bryder, er det ikke fællesskab med Kristi legeme? Fordi der er ét brød er vi alle ét legeme, skønt vi er mange, for alle har vi del i det ene brød!" (1. kor. 10,16-17) . Er det fællesskab omkring alterbordet, når dette alterbord, omend det som tidligere nævnt er rykket et par meter frem, stadigvæk er opstillet på en tribune i den ene side af festsalen og danner dén barriere mellem præst/ ministranter og menighed, (aktører og publikum), som kommuniionsbænken tidligere udgjorde??